

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 2291 ОТ 20.02.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 1558/2018 Г.,
VI ОТД. НА ВАС

Чл. 229, ал. 1, т. 2 АПК

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
МИЛКА ПАНЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ:
ЛЮБОМИР ГАЙДОВ
ДИМАНА ЙОСИФОВА

при секретар и с участието на прокурора изслуша докладваното от съдията ДИМАНА ЙОСИФОВА по адм. д. № 1558/2018

Производството е по реда на чл. 229, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 60, ал. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на Асоциация на парковете в България, представявано от управителя Т. Г. Б., против определение от 15.12.2017 г., постановено по адм. д. № 531/2017 г. на Административен съд - Монтана, с което е оставено без уважение искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение в производство по реда на чл. 60, ал. 2 във вр. с ал. 1 от АПК, с разпореждане № 1/17.11.2017 г. на директора на **РИОСВ** - Монтана до произнасяне по жалбата от Административен съд - Монтана срещу Становище по екологична оценка № МО-5-5/2017 г. на директора на **РИОСВ** - Монтана.

В частната жалба на първо място се сочи, че съдът не е отчетел правилно възможните трудно поправими вреди от предварителното изпълнение на становището по екологична оценка за съгласуване на общия устройствен план (ОУП) на Туристическа и ски зона (ТСЗ) "Миджур". Изложено е, че с допуснатото предварително изпълнение, съдът дори да отмени Становището на директора на **РИОСВ** - Монтана, ОУП на Община Чупрене, вече ще бъде приет, като всеизвестен факт е, че ОУП не подлежи на съдебен контрол. Поради това Република България подлежи на наказание за неспазване на Директива 2001/41/ЕО и Директива 92/43/ЕИО от страна на Европейската комисия, съгласно практиката на Съда на Европейските общности, като в тази връзка сочи Решение на съда от 24.11.2011 г. Европейска комисия срещу Кралство Испания по дело С-404/09 или решение на съда от 14.01.2016 г. Европейска комисия срещу Република България по дело С-141/14. В този случай гаранцията, която е определена на молителя от 5000 лева за допускане на предварителното изпълнение ще бъде несъпоставима с паричните санкции за нарушаване на общностното законодателство, които възлизат в размер на милиони евро. В случай, че съдът отмени Становището по екологичната оценка, след като отмени предварителното му изпълнение, ОУП няма да бъде приет от общинския съвет на Община Чупрене и няма да има риск за нарушаване на общностното законодателство от страна на Република България. В случай, че съдът не

отмени Становището за екологичната оценка, няма да има никакво значение дали има или не предварително изпълнение, но в този смисъл подчертава, че и от мотивите на съда и от [Закона за устройство на територията \(ЗУТ\)](#) е видно, че не се касае за пряко изпълним административен акт, а за рамков акт, чието прилагане изисква допълнителни процедури, проекти и време, т. е. липсата на предварителното изпълнение на Становището не може да възпроизведе трудно поправими вреди, защото всяко последващо действие след влизане в сила на ОУП - инвестиционно предложение и план, програма или проект, произтичащи от него, подлежат на административен или съдебен контрол. Частният жалбоподател не прилага доказателство по твърдения, че съдът служебно може да се запознае с нормативната база на Европейския съюз свързани със спора. Моли за отмяна на оспореното определение и отмяна на разпореждането, с което е допуснато предварителното изпълнение, обективизирано в разпореждане № 1/17.11.2017 г. на директора на [РИОСВ](#) - Монтана.

Ответникът - директорът на Регионална инспекция по околната среда и водите ([РИОСВ](#)) - Монтана, представя писмено възражение, с което взема становище за неоснователност на частната жалба, тъй като изтъкнатите аргументи в нея са необосновани и неправилни.

Ответникът - кметът на Община Чупрене, чрез адв. Кулаксъзова излага доводи, че частната жалба е недопустима, а в условията на евентуалност - неоснователна.

Ответникът - Общински съвет - Чупрене, не е взел становище по частната жалба.

Върховният административен съд, шесто отделение, намира частната жалба за процесуално допустима, като подадена от надлежна страна в срока по [чл. 230 от АПК](#), а по същество за неоснователна.

С обжалваното определение Административен съд - Монтана е приел, че в конкретния случай предварителното изпълнение на становището по екологична оценка е допуснато в [обществен интерес, тъй като е преценено, че навременното изпълнение на акта ще ускори изграждането на обекти за отдих, туризъм, спорт и развлечения в общината, и ще се разкрият възможности за откриване на нови работни места](#), което от своя страна значително ще подобри качеството на живот на населението в Община Чупрене. Правилно е отчетен балансът между обществения и частния интерес, като е съобразено, че предварителното изпълнение на становището по екологичната оценка за съгласуване на общия устройствен план на ТЗЗ "Миджур" не може да доведе до значителна или трудно поправима вреда, тъй като след влизане в сила на ОУП на ТЗС "Миджур", за всяко инвестиционно предложение, план, програма или проект, произтичащ от него, ще има отделна процедура по [ЗООС](#) и [ЗБР](#), която следва да се съгласува от всички заинтересовани страни. Освен това процесното предварително изпълнение е обезпечено със съответната парична гаранция от страна на общината. Отчетено е и че в оспореното становище по екологична оценка са включени мерки и условия относно въздействието с предмета и целите на опазване на защитените зони по [ЗБР](#), само след произнасяне с акт за съгласуване от компетентните органи по околна среда и при съобразяване с препоръките от извършените оценки. Освен изложеното са предвидени и конкретни мерки за наблюдение и контрол. По тези съображения съдът е счел, че е изпълнена предвидената от закона предпоставка по [чл. 60, ал. 1 от АПК](#) за особено важен интерес. Така постановеното определение е правилно.

Несъстоятелни са възраженията в частната жалба на Асоциацията на парковете в България за неотчетени от съда трудно поправими вреди. Описаните аргументи са несъстоятелни, както от фактическа, така и от правна страна.

В хипотезата на [чл. 60, ал. 1 от АПК](#) проверката по законосъобразност на разпореждането се свежда само до съответствие на акта със законовите предпоставки, визирани в правната норма. Позовавайки се на сочената норма съдът обосновано е приел, че в конкретния случай предварителното изпълнение на Становището по екологична оценка е допуснато преди всичко в обществен интерес, тъй като ненавременното осъществяване на процедурата по одобряване на ОУП ще лиши региона от инвестиции, които биха допринесли за разкриване на нови работни места и за увеличаване на доходите на жителите на общината. Изводите на съда са обосновани именно с наличието на обществената необходимост на гражданите от по-бързото одобряване на ОУП. Съдът е изходил от важноста на обществените отношения по екологичната оценка за съгласуване на ОУП на ТЗС "Миджур" в Община Чупрене, и за необходимостта от зона за изграждане на обекти за отдих, туризъм и спорт, както и от разкриването на нови работни места във връзка с изпълнението на тази дейност, което представлява особено важен интерес, с което е изпълнена предвидената в [чл. 60, ал. 1 от АПК](#) предпоставка.

Съдът правилно е отхвърлил като неоснователни аргументите на жалбоподателя за наличие на неблагоприятно въздействие на одобряването на ОУП на ТЗС "Миджур", без да е влязла в сила екологичната оценка, тъй като тези аргументи не са предмет на настоящото производство, а на производството за преценка на законосъобразност на самото становище по екологична оценка.

Неоснователни са и доводите на Асоциация на парковете в България, че е налице несъобразяване на административния орган с Директива 92/43/ЕОИ, и това ще доведе до санкциониране на държавата ни в големи размери. Сочената директива е транспонирана в [Закона за биологичното разнообразие](#), т.е. тя е реципирана във вътрешното законодателство и не следва да се тълкува и прилага директно. Предвижданията на ОУП, който е съгласуван със Становището по екологичната оценка са съобразени и не влизат в противоречие с други планове и програми на национално, регионално и местно ниво, като същите са съобразени и не противоречат на европейските стратегически и планови документи, имащи за цели опазването на околната среда. Оттук е неоснователно и позоваването на решенията на Съда на Европейските общности, посочени от жалбоподателя, като доказателство за наличие на значителна и непоправима вреда от предварителното изпълнение на становището по екологична оценка.

Право и задължение на държавата е да отчита интересите от екологична оценка за съгласуване на ОУП, с възможност за евентуално увреждане на защитени територии. В настоящия случай с оглед данните и от Становището по екологична оценка, всяко бъдещо инвестиционно предложение, проект, програма или план, което трябва да бъде реализирано чрез процедура по ОВОС или екологична оценка или оценка на степента на въздействие с предмета и целите на опазване на защитени зони, ще подлежи на одобрение по реда на съответния специален закон само след произнасяне с акт за съгласуване от компетентния по околна среда административен орган и при съобразяване с препоръките от извършените оценки, както и с условията на съответния акт. По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 2](#),

предл. първо във вр. с [чл. 236 от АПК](#), Върховният административен съд, шесто отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определението от 15.12.2017 г., постановено по адм. д. № 531/2017 г., по описа на Административен съд - Монтана.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно

Информация за делото и сканирани документи - виж [ТУК](#)